

217

Лозова!

РАЗУМНОСТЬ, ДОБРОТА ИЗДРАВЛЕ!

IX година.
24 лекция на I. н. о. сп. класъ.
21. II. 1930г. петък 6. ч. с.

ИЗГРЪВЪ.

РАЗУМНОСТЪ, ДОВОРОТА И ЗДРАВНЕ !

Отче наш.

Прочете се рече отъ темитѣ: изкуството като възпитателно сръдство.

Като четете псалмистъ, какво ще видите? Може ли пхтьтъ на човѣ-
ка да бжде навсѣкждѣ гладъкъ? Безъ никакво прѣпятствие? Или задайте си въ-
по който вървите,
са, може ли пхтьтъ, на физическото поле да бжде свврше^{но} гладъкъ? безъ никак-
во прѣпятствие? Даже, ако идете, въ която и да е европейска страна, и тамъ
пхтьтъ не е навсѣкждѣ еднакво павиранъ и гладъкъ както при двореца. Това
не може да бжде. Тогава, защо хората искватъ цѣлнхъ имъ пхть да е гладъкъ.
Психологически, кои сж съображенията? Защо хората търсатъ най-лѣсния пхть?
Имате голѣмъ товаръ. Не вземай голѣмъ товаръ на гърба си! Въобще, всѣки, кой-
то трѣбва на пхть си взема лекъ товаръ. Само при изключителни условия се
взима голѣмъ товаръ. Но въобще хората обичатъ да иматъ малко парици настра-
на; нѣколко английски. Само ако е пари, никой не гледа да е малко. Тамъ всѣки
вземе колкото се може
гледа да е повече. Това зависи до известна степенъ и отъ възпитанието на
хората. Или можемъ да кажемъ отъ пробуждането на известни чувства. Когато
ние мислимъ, че нѣкои нѣща съдържатъ голѣми блага, вследствие на това, ние
се прѣтоварваме. Но ако нѣмаме понятие за блага, тогава се заражда едно
голѣмо безразличие. И тогава хората не взематъ голѣмъ товаръ.

Ако имате три торби: едната съ пѣсѣкъ, другата съ злато, а тре-
тата съ сиплоцѣнни камъни, коя ще поберете? Може би всѣки отъ васъ би задн-
наль тази торба съ сиплоцѣннитѣ камъни. Зависи отъ разбирането, което ще
вложите въ цѣнността. Ако човѣкъ не би ималъ разбиране на сиплоцѣннитѣ ка-
мъни; ако никога не е ималъ опитностъ съ камънитѣ, той може да вземе торба-
та съ пѣсѣка. Та, какъ става въ живота пробуждането на чувствата. Нѣкой пхть
нѣкой мислятъ, когато се събуждатъ известни мисли и чувства, че имъ донесатъ
по-голѣми блага. Тѣй е, нѣкой пхть донесатъ, нѣкой пхть не донесатъ. Да до-
пуснемъ, васъ ви подарятъ единъ слонъ, да работите съ него. Може ли това да
сжде едно благо заради васъ? Той трѣбва да яде 5 крини жито на день. Въ
психологическия свѣтъ, мисзина отъ васъ, храните цѣли слонове. Тамъ е всич-
кото ви нещастие. Непроизводително е за васъ, да храните единъ слонъ. Вие
може да имате една величолепна мисль, или нѣкоя грандиозна идея, но непро-
изводителна е тя за васъ. Ти семи въ раниа унъ като единъ слонъ, и вие се
намираете въ "трудно пол оженне".

Тази грандиозна мисъл ти създава теда нещастия. Не че мисълта сама по себе си е нещастие; не че слонът, който ти кока на ден по 5 крини ориз, е нещо лошо. Но ти създай работа на този слон. И ако ти можеш да впръгнеш този слон на работа, той ще си плати 5-ти крини ориз. Вследствие на това казване, ако вие можете да впръгнете едно грандиозно желание или една грандиозна мисъл на работа, вие ще се ползвате, ако не, оставете слона на друг. А вие се занимавайте с по-скромните мисли. Като казвам по-скромни мисли, защото има известни мисли, представяте си, че у вас се събуди мисълта, искате да станете цар. Какъв шанс имате да станете сега цар, да реализирате вашата мисъл? Или да допуснем, че се върнем у вас желанието един от най-сватини учени хора, или да станете патриарх, или някой ~~кардинал~~ кардинал, или да станете пръв великият венец. Вземете един адепт или някой учен човек, не е ли това някой кардинал? От чисто опитната и практична страна на живота, когато се изучават положителните науки, ученият човек трябва да види, че може да се реализира; това, което е постижимо. Има ища постижими, а има ища, които трябва да се строят, а има ища, които са непостижими, тъй като трябва да ги остави за други, които могат да се доберат до тях. А той да не си мисли, че трябва да се доберат до тях.

Σ Постижимо е да бъдеш добър. И много практично е. Защото добрина, това е здравина на организма. Защото, ако бъдеш добър, най-първото практическо приложение е - че бъдеш здрав. Защото добър човек болед не може да бъде. Онеи, които не са здрави, и добър не може да бъде. Вие казвате, той като се разболел, да стане добър. Това е друг въпрос. Това е само привидно. Онеи човек, който като здрав не е добър, че като се разболел, става добър, това е въпрос. Едно нещо като заболяване, става добро, но все още е амия. И понеже амията е нещо като спина, и тя е добра. Та казвам, въ приложението на някой човек е вечната погрешка. Вие не можете вече да приложите идеята. Вие да не въ въвеждате некармически свѣтъ или принципи, които трябва да се впръгнат на работа. Някой немани работи 9, 10, 15 години, има едно обръщение въ изобрѣтението. Някой се занимава 45 години върху някое изобрѣтение, има грандиозни резултати върху това изобрѣтение, мисли, че ще направи цѣла революция въ техниката! Но койде до нѣмиди и се спре, не върви напредъ, прѣпятствия има. Той казва, че работата не върви. Не е така. Някой път нѣмане на пари не е едно прѣпятствие. Но въже една идея трябва въ дадения случай да бъде опрѣделена и свѣршена, и лѣбна на човѣка. Това е идеята, която може да донесе най-малкото благо. Никога не подържай една мисъл, както слона, който не мисли за тебе! Ако имаш една слон, той ще мисли за тебе?

Че има ли въ свъзнанието му мисълъ за тебе? Че ти си му господарь? Какъ мис-
 лить О. (не знае). Мисно може да се знае. Хубаво. Имате една отлична мисълъ.
 Тази бащата мисълъ мисли ли заради васъ, или вие мислите заради мисълъта?
 Имате едно желанне, желанието желаете ли заради васъ, или вие желаете заради
 желанието? Какво ще кажеме ти Т. (Азъ мисля желанието и мислитъ сѣ като
 дѣцата, както дѣтето мисли заради бащата, и бащата мисли заради дѣтето.) До-
 пустимъ е това. Ако аналогичната мисълъ да се тегли правилно отъ тукъ доу-
 стимъ е и свъзнанието царства. Сега да се извади единъ законъ, дали това же-
 ланне което ти желаешъ, ти го поддържа, или то те поддържа. Но, ако желанието
 ти не те поддържа, какво става сѣга съ това желанне, ако не се поддържа, ако
 желанието не те желае, какво става съ тебе? Питамъ: докъ като дѣтето умре,
 дѣтето ли плаче или бащата плаче? Защо, когато дѣтето умре майката бащата
 плачатъ, а дѣтето не плаче. Когато пъкъ дѣтето се ражда, майката и бащата се
 радватъ, а дѣтето плаче. Защо е така? Хубаво. Ако нѣкой ни тегли прѣста, защо
 ще плача, въ дадения случай прѣстътъ е свързанъ съ мене. Значи има нѣща, съ
 които сме тѣсно свързани, има и нѣща, съ които не сме свързани, съ тѣхъ не
 можемъ да направимъ никакво сравнение. Врѣмне нѣкой въ джоба ми и ми изва-
 ди паритъ, азъ не усѣдамъ никакво страдание, но отпослѣ липсата на паритъ
 ми прокъвва страдане. Свѣдоженіята тукъ сѣ други. Но ако нѣкой ми
 хване прѣста и го тегли, или ми направи друга пакостъ на тѣлото, веднага азъ
 ще почувствувамъ страдание. Но този родъ страдания спада къмъ друга катего-
 рия. Нѣкой може а бръмне въ джоба ми беръ азъ да го усѣтя. Сега кога врѣда-
 та е го-голяма: когато нѣкой те счупи прѣста, или когато ти открадне паритъ?
 Това сѣ редъ уязвления, които вие трябва да вземете въ тѣхната вътрѣшна
 страна. Когато се говори за вътрѣшна или за външна страна, вие трѣбва да
 подразбирате, какво се подразбира. Покъ думата вътрѣшна, ние разбираме нѣща,
 които се заключаватъ отъ свъзнанието отъ мисълъта. Тя е реална мисълъ, реална
 насока. А външна страна е когато една мисълъ вече се реализира. Затова ние
 казваме: субективенъ свѣтъ и обективенъ свѣтъ. Единтъ работи считатъ обектив-
 ния свѣтъ реаленъ, а вътрѣшния субективенъ свѣтъ-математически, но и двата
 свѣта сѣ реални. Вие може да направите таково едно сравнение, че физическия
 свѣтъ е една празна сфера отъ вътрѣ е корубеста, а отвънъ е изпълнена. Азъ
 наричамъ такова изпълнена огледала обективенъ свѣтъ, а въгълбнатитъ огле-
 дала това е субект вния свѣтъ или вътрѣшния свѣтъ. Сега и вие трѣбва да
 имате една ясна прѣдстава за нѣщата, за да може да си въздѣйствувате, а вие
 може да уредите вашия животъ. Напримѣръ казвате: Господъ не мисли заради
 мене. Хубаво. Кои ще бъдатъ причинитъ, които ще накаратъ Господа да мисли

заради васъ? Азъ казвамъ, ако Господъ досега не мисли заради васъ, Той нѣма и да мисли. Най-първо ти поставишъ въпроса неправилно, никакъвъ смисълъ нѣма въ това: Господъ не мисли заради мене. Ако досега Господъ не е мислилъ заради васъ, Той никога нѣма да мисли. Работата е прѣдрѣшена. Ако мислишъ, че азъ съ своя животъ или съ своята мисълъ ще привлека Неб^оото внимание, тя е загубена работа. Скициската философия седи въ това, Богъ отъ самото начало е мислилъ заради насъ. Обаче възната къде е? Той е мислилъ заради насъ, но ние не сме мислили. Тамъ е всичката погрѣшка, въ неразбранието на нѣдата. Понеже ние не сме оцѣнявали Неговата мисълъ идатъ редъ страдания върху насъ. Така ние притуряме нашата погрѣшка на Него и казваме: Той не мисли заради насъ. ~~А~~ въ общността работата е тамъ, че ние не мислимъ. И слѣдъ като не си мислимъ, ти не питашъ, има ли Господъ или не. Това е твое невѣжество. И на тебе трѣбва да ти доказватъ, дали има Господъ или не. Значи ти, който си се отдѣлилъ отъ баща си, трѣбва да ти докажатъ, че имашъ баща, или че нѣмашъ. Ти питашъ: имамъ ли баща и кой е баща ми и коя е майка ми. Ако ти не знаешъ, коя е баща ти и коя е майката, това ни най-малко нѣма отношение нкъкъ реалността и това не е доказателство за реалността, затова казвамъ: вашитъ отношения къмъ реалността трѣбва да бъдатъ правилни. У всички хора въобще се заражда едно желание, едно недоволство, човѣкъ ставане недоволенъ отъ известни свои желання безъ той да знае, че желанието му не може да се изпълни. Изпълняне желанието не седи само въ това да ти дадатъ да ядешъ, но същевременно ти трѣбва да имашъ всичкитъ условия необходими за яденето. ~~Да~~ допуснемъ азъ ви дамъ едно ядене, което има 15 градуса подъ нулата, толкова студено, давамъ ви и единъ хлѣбъ и той 15 градуса подъ нулата, тулна ви въ една стаа, дѣто температурата е 20 градуса подъ нулата и ви казвамъ: айте сега, какъ ще ядете. да вземемъ сега обратното: ако ви дамъ едно ядене, на което температурата е плюсъ 75 градуса, повишамъ температурата на 100 градуса, а хлѣба направямъ на 150 градуса, питамъ тогава, какъ ще ядете? Значи, за да бъде яденето тъй красиво, изисква едно хармонично съчетание на условията. И когато дойдатъ тия хармонични съчетания, тогава яденето ще бъде правилно и хармонично и ~~са~~ въско едно желание и то си има условията. Желанията не може да се реализиратъ при каквото и да си условия, специфични условия има дѣто една мисълъ, или едно желание може да се постигне. Нѣкой казва: ти са философия не ми говори много, пари ми дай. Мислите ли че тия пари могатъ да бъдатъ едно благословение за тебе. Ами ако този, който ще ти даде паритъ, той ги е открадналъ и сега търсятъ този прѣстѣпникъ, а те хванатъ

тебе, туратъ те въ затвора. Ти казвашъ, пари ми дай. Питамъ, струва ли си, да ти дадатъ 20 Санкхоти, или 20 милиади ~~XXXXXX~~ лева злато, и да те туратъ въ затвора? Но вие не мислите в да. Въ духовния свѣтъ има много гонѣни интриги. Вие мислите, че въ духовния свѣтъ, когато влизате въ Царството Божие, че си играете съ васъ, както дѣцата си играятъ съ лѣкченцата, и коткитѣ съ мишките. Кой си, какъвъ си, и какво си направилъ, нито петъ пари за това не даваешъ. Значи, ако нѣтъ можешъ, че си нѣкой князь или графъ, или царь, нито не значи. Вие сте царь, но нѣмате силата на царя. Философъ сте, но нѣмате силата на философа. Вие сте ядѣлъ, но нѣмате силата на ядѣтеля. Ако ти си красивъ, и не можешъ да задържишъ своята красота, колко пари ти струва тази красота? И ако ти си добъръ, и не можешъ да задържишъ тази доброта, тогава защо ти е ти? И ако ти имашъ знание, и не можешъ да задържишъ това знание, защо ти е? Не с ни това единъ товаръ; ако ти слѣдъ 10 години да загубишъ това знание? Или ако имашъ едно въру, и слѣдъ 3, 4 години го загубишъ, защо ти е тогава то? Сега, нѣй каже въ гласъ, вие ^{вие} бързате по пътя на рентнерството. Не че го нѣмате този пътъ, но той е левиятъ пътъ: нѣкога да е уреденъ ваши животъ. Хубаво. Ако идете въ Германия, тамъ иматъ единъ установенъ начинъ за гоене на гласитѣ. Германцитѣ изкарватъ много масло отъ една угосна гласа. Тѣ ги хранатъ по единъ особенъ начинъ. Но питамъ, кой печели, гласата ли, или стопанинитѣ на гласата печели? Ако гласа те хранатъ като една гласа, за да ти възвнѣтъ нѣщото, по-добъръ не имъ. Ти казвашъ, азъ немамъ да бъда частливъ. Но ако ти възвнѣтъ нѣщото, защо ти е това частие? Не имъ по-добъръ! Сега ще дойдемъ до другитѣ понятия. Всѣки единъ отъ васъ трѣбва да има една правнина философия или мисълъ, по която можешъ да постигнешъ нѣщо. Има известни ^{но} постижения, които трѣбва да дойдѣте. Като станете сутринъ, попитѣ си. Това е най-хубавото постижение. Не да те слуша нѣкой, за себе си пѣй! Нѣкъдѣ си ^{гораздъ} въ ~~XXXXXX~~, вики си: горо не секашъ. Пѣй тамъ! Азъ наричамъ, това е едно по-интересно постижение отъ колкото паритѣ. Да пѣешъ и хората да се произнасятъ за тебе. Ти пѣй въ природата, безъ хората да се произнасятъ, да кажатъ: него вото анданте, или неговото пѣяно или пѣянието. А какъ ти си пѣешъ въ природата, нѣма кой да те критикува. Въ дѣдения случай, ти знаещъ пѣешъ ли хубаво или не. И на тебе ти е приятно, и ти си доволенъ отъ себе си. И ти си и пѣвецъ и публика едновременно. Казвашъ, има една философия въ живота, дѣто човѣкъ мисли, и не е доволенъ отъ своята мисълъ. Нѣкой мисли, и че се пукне отъ своята мисълъ. А онѣзи красивитѣ мисли си, когато азъ съмъ самъ, и лицето, което говори, и лицето, което слуша. Едновременно ти си лицето, което философствува, и публиката, която слуша. Едновременно азъ съмъ и едното и другото. Нѣ-

мои отъ васъ не каже, да е пиенъ дроба на човѣка съ злато е по-хубаво, отъ
опието да е философъ. Не го отричамъ това. Благото на сегашнитѣ хора, това е
благото на хилядитѣ поколения, които си работили въ миналото, и други си нас-
ледили тѣхното благо, слѣдователно, не си го изработили тѣ. Както онзи търго-
вецъ, който се занимава съ онова благо на паритѣ, то е благодарение на хиля-
дитѣ крини жито, които си вѣзали въ камбара му, но тѣ нито си сѣли, нито си
орали това жито. Но той е спечелилъ може би по 10 лева на возка крина. Нѣко
изобретатели си работили може би съ години, за да постигнатъ нѣщо, но други
се ползватъ отъ тѣхния трудъ. Затова какво правятъ тѣ, когато завършатъ ед-
но свое изобретение? Веднага го регистриратъ, патентоватъ го. Казвамъ сега
има една вътрѣшна философия, къмъ която трѣбва да се стремите, — това което мо-
же да се приложи.

Сега, ще ви дам една задача за 10 дена; че се стремите дъиз/
най-добрата обхода, която може да имате. Да имате обхода, начинът на маниерът,
на пострепка, не според правилата на моралността, не според свѣтскитѣ икхис
етикети, но така да пострепите, че да сте доволни сами отъ себе си. Че помните
правилото: КАКТО ИСКАШЪ ДА ПОСТРЕПАТЪ СЪ ТЕБЕИЗ, ТАКА ПОСТРЕПВАЙ И ТИ ! Това ще
ви биде едно упражнение да 10 дена. / Ще си вземете едно тевтерче, и ще си тур-
гате бележки като вземете отъ 1 до 12. Че турнете 12-балната система. Да видите
до колко ще достигнете. Като срѣцнете нѣкого нѣкъдѣ, тъй въ душата си, въ свои
тъ мисли и чувства, че го поздравите, и че му пожелаете всичко най-хубаво и
най-добро. Че като минете, ти самъ да си доволенъ. Това е поздравъ. Тъй че му
пожелаете доброто, че този човѣкъ като замине, да се зарадва, че е срѣдналъ
единъ човѣкъ, който му е пожелалъ нѣщо хубаво и добро. А не само така да мине
те и да си вдигнете ривата. И вслѣдствие на това вие се деформирате. Неестес-
венитѣ желанія деформиратъ човѣка, тѣлото, очитѣ, мускулитѣ. Вие искате да се
освободите. Нѣкой път искате да постигнете нѣщо, напримѣръ нѣкой крадецъ иска
да открадне нѣщо, той гледа, наблюдава охраняванитѣ дали го заблѣжаватъ, той из-
неждира единъ моментъ, когато всички си захласнали нѣкъдѣ, той брѣкне; и че ви-
дишь, че ~~из~~ ~~има~~ ~~нѣма~~ ~~удоволствие~~. Но въ това неспокойствие той се деформира, и вслѣдствие на това всички крад-
ци се деформирани. Устата нѣм е деформирана, очитѣ му, той нѣма този свободния
погледъ; послѣ, деформирано е и цѣлото му лице.

Та, първата нощ, ще се безпокоите. Вие се безпокоите както апакити^{те}.
Бидете спокойни! Знайте, че въ свѣта има единъ законъ: нощта ще се реализира^{тъ}.
Не да чакате, но да знаете, ч е за всѣко нощо има опредѣлено време. Нощта не
си механически, но разумно си опредѣлена. Ако вие сте въ единъ разуменъ свѣтъ
то ще дойде. Не бързай! Ако аз се безпокоя. Сега искамъ. Сега не му е вре^{мето}.

То ще дойде. Въ умирения пояс кога цвятят черешитъ? През април цвятят въ края на май узрѣватъ. Вънко нѣде си има своето опредѣлено врѣме. Въ природата си има начини и пътища съ вънко нѣде. И нашитѣ желанни и нашитѣ мисли върватъ почти по сикри законѣ. Малко по-друга е гамата и по-сложна е, но първо да се зароди една стабилностъ и самоувърненостъ. Да не се обезсърдяватъ. Вне често казватъ: тази работа нѣма да я бъде. Глупавитѣ работи нѣма да ги бъде. Когато заносицѣ нѣде глупаво, нѣма да го бъде. Но добръ като мислицѣ, че го бъде. Кога? Следъ 10 хиляди години. 10 хиляди години това си 10 дена, 10 хиляди секунди.

Сега постъпвайте разумно. Защото разумната природа изисква разумното — хората да бъдатъ разумни като нея. Но ставайте по-разумни отъ природата. Но бъдете винаги разумни като нея. Ако некай да бъдете въ хармония съ нея, бъдете по-разумни отъ нашитѣ желанни и нашитѣ мисли, но никога не бъдете по-разумни отъ природата. Като нея е достатъчно. И Христосъ е казалъ: достатъчно е на ученика да бъде като учителя си.

Станете сега да направимъ едно упражнение.

7-20ч.

- 1). Плъскане на ръцѣтъ отъ прѣдъ. съ лекъ ударъ по краката.
- 2). Плъскане на ръцѣтъ надъ главата, и послѣ свалчане на ръцѣтъ долу отстране
- 3). Двѣтъ ръцѣ допрѣни прѣдъ лицето, и духане въ ръцѣтъ като въ кутия. — Изпрѣчестване на дробоветѣ.

Сега да ви дамъ едно музикално упражнение. Знаете ли какъвъ е вадия ритмусъ? (Учителя леко тегли линия по дигулката, а ние всички плъскане леко съ ръцѣтъ.) Сега променете се затворена уста — хмми — и рикоплъскайте леко, бавно. Сега ще кажемъ думата ШИРОТА. (Учителя пѣе и свири тази дума)

САМО БОЖИЯТА ЛЮБОВЪ НОСИ ПЪЛНИЯ ЖИВОТЪ!

7.5ч.